

Dialogmøte KUD | Karianne Jæger, Scenekvelder AS

Kjære Statsråd, tusen takk for invitasjon til å delta i dette innspillsmøtet. La meg bare starte med å være så forutsigbar at jeg nevner ordet «forutsigbarhet». Så har jeg også brakt det på banen, på vegne av oss i Scenekvelder på Folketeateret i Oslo. Det kan vel ikke understrekes nok, i den urolige tiden vi befinner oss i.

Scenekvelder er en privat aktør som med langsiktig drift har skapt hundrevis av arbeidsplasser og oppdrag for freelance-markedet innenfor kulturnæringen gjennom mange år. Vi er stolte av å ha bygget opp Folketeateret til å bli en levende scene som både sysselsetter hundrevis av utøvere og underholder hundretusenvis av publikummere. Og at vi har bidratt til at Norge har blitt en høyt aktet musikalnasjon!

Vi har bygget oss opp uten en eneste krone i statsstøtte. Nå er vi stengt ned og avhengige av nødhjelp, men jeg kan være helt tydelig på følgende: Vi skal skåle i champagne den dagen vi ser enden på statsstøtten. Får vi hjelp til å holde pusten nå, så kan jeg love at vi skal klare oss helt selv.

Vi er glade for at kulturpartiet Venstre heier på gründere og private aktører, også i kulturnæringen. Fordi det er behov for oss også. Vi representerer en viktig næring som skaper ringvirkninger langt utover vår egen virksomhet.

Uten noen former for statsstøtte har vi skapt mer aktivitet i hele Oslo, for serveringssteder, hoteller, restauranter og andre kulturaktører. Det samme gjelder reiselivsnæringen. Vi får hverken penger, påspanderte flyturer til Dubai eller luksuriøse restaurantmiddager, men vi får glede oss over at det vi skaper, kommer svært mange til gode, uten at det koster noe for staten. Jeg mener – Sylvi Listhaug burde jo egentlig elske oss.

Vi har heldigvis et statsapparat som ivaretar kulturlivet vårt. Det må ligge i bunnen for den dialogen og de diskusjonene vi har i dag. For å si det slik – vi snakker med mange internasjonale kollegaer som står overfor en helt annen situasjon enn oss nå. La meg bare få si at vi er takknemlige. Lett å glemme i en kaotisk situasjon.

Vi forstår at det er utfordrende å gi oss forutsigbarhet i møte med en så uforutsigbar situasjon. Men noen grep mener vi er mulige. Ett grep handler om strømming.

Våre kollegaer på West End og Broadway ser nå til Norge, og ser våre strømmeløsninger som en del av fremtiden for bransjen.

Men: Stimuleringsordningen er til hinder for strømming av forestillinger fra Folketeateret. De offentlig finansierte aktørene får midlene de trenger i støtten de allerede har i bunnen for all drift. Fjerner man kravet om at det «skal være publikum fysisk til stede i salen» på stimuleringsordningen, kan vi som en privat aktør også spille og strømme selv om vi stenges ned av nasjonale eller lokale myndigheter. Dagens ordning fører til en skjevfordeling mellom offentlige og private aktører, når vi private ikke kan benytte de nye plattformene.

Vi står klare for å åpne, og for å gjennomføre trygge og sårt etterlengtede kulturarrangementer så fort lokale og nasjonale myndigheter tillater det. Selv om strømming er mulig i en krise, så skal teater være en fellesskapsopplevelse.

I fjor høst spilte vi 63 forestillinger av Chess, 15 forestillinger på Sound of Music, og gjennomførte en to måneders prøveperiode på Reisen til Julestjernen, uten ett eneste smittetilfelle. Vi hadde over 200 mennesker på jobb i fjor høst. Smittevern kan vi. Det gjelder hele kulturbransjen.

Vi må se på behov for smittevern og faren for lokale nedstenginger som langsiktige utfordringer. Det er behov for verktøy som kan hjelpe oss å møte tilsvarende utfordringer også etter sommeren.

Vi ønsker i den forbindelse at Kulturdepartementet ser på hvilke *muligheter* et digitalt vaksinasjonspass i Norge kan åpne for på kort sikt. Andre land åpner nå for at vaksinerte kan begynne å ta i bruk kulturlivet igjen. Dette kan selvfølgelig resultere i høy snittalder og stort trykk på kamferdropssalget på premieren vår på Mamma Mia i slutten av august, men det tror jeg vi alle lever fint med, så lenge dette fører til at mange arbeidsplasser opprettholdes.

--

Stimuleringsordningen har gode intensjoner, men er for uforutsigbar. Da vi fikk beskjed om å ruste opp for å begynne å spille igjen i august 2020, dro vi på oss voldsomme forpliktelser og utgifter for å spille forestillinger. Da Oslo stengte ned, ble vi plutselig kastet over på andre ordninger som skulle dekke utgifter på et nivå som rent faktisk ville ført til vår konkurs.

Ved en nedstenging *må vi kunne forbli på stimuleringsordningen*. Ikke flytt oss over etter at vi har tatt på oss kostnadene, med begrunnelse av at søknaden ikke er behandlet. Rekkefølgen på behandlinger av søknader kan ikke utgjøre et være eller ikke være, for å bruke et teatralisk uttrykk. *Tidspunktet for når søknaden ble sendt* må være det avgjørende. Kostandene og risikoen er uansett tatt lenge før søknaden sendes.

Nødhjelpen må utformes på bakgrunn av det åpenbare: At *nye smittebølger kommer*. Det må ordningene og regelverket ta høyde for. Dette skaper nemlig en slags forutsigbarhet i en uforutsigbar tid.

Vi må få mer informasjon om avgjørende premisser samtidig som ordningene presenteres av kulturministeren. Nå kan livsviktig informasjon ligge gjemt i søknadsskjemaer som kommer lenge etter.

Da er det for sent, for en bransje hvor ledetidene er lange.

Vi forstår bakgrunnen for taket på tre prosent overskudd. Men minner om at hele den langsiktige driften til Scenekvelder og Folketeateret er bygget på at overskudd og utbytte kan reinvesteres i kommende forestillinger og mer kulturaktivitet. Slik offentlige institusjoner sikrer sin helårsdrift gjennom statsstøtte.

La oss ha muligheten til å strømme ved en nedstenging. La oss stå i stimuleringsordningen når vi har investert alt vi har for å spille. Dette vil resultere i at driften opprettholdes og at alle de mange arbeidsplassene her på Folketeateret ivaretas. Repertoaret på dette teateret er lagt ut våren 2032. Vi kan med andre ord love at vi skal fortsette å skape mange arbeidsplasser, ringvirkninger og fantastiske kulturopplevelser for et bredt publikum i Norge i mange, mange år til.